

E T A P P E - P L A N E N

vedrørende den økonomiske og monetære union
vedtatt i Bryssel den 9/2.1971.

Rådet for de europeiske fellesskap og representantene for medlemsstatenes regjeringer, som tar i betraktning sluttkommunikatet fra konferansen av stats- eller regjeringssjefer den 1. og 2.12.1969 i Haag, og særlig punkt 8 som markerer deres vilje til å utvikle fellesskapet til en økonomisk og monetær union ved iverksettelse av en etappeplan, som tar i betraktning de felles konklusjoner fra den foreløpige rapport fra gruppen som ble opprettet ved rådets vedtak av 6.3.1970 og under formannskap av herr Pierre Werner, president og finansminister for den Luxembourgiske regjering, og som rådet gjorde til sine under den 106. sesjon den 8.-9.6.70, d.v.s. at:

Den endelige målsetting som stats- eller regjeringssjefenes konferanse fastsatte er fremstått som en målsetting som kan oppfylles i løpet av det inneværende ti-år, på den betingelse at det stadig har regjeringenes politiske støtte.

Den økonomiske og monetære union innebærer at de viktigste beslutninger om økonomisk politikk blir tatt på fellesskapsnivå og følgelig at den nødvendige myndighet blir overført fra det nasjonale plan til fellesskapsplanet. Dens slutføring vil kunne bestå i opprettelse av en enhetlig valuta som vil garantere prosessens uomstøtelighet.

Mellom utgangspunktet og sluttpunktet vil tallrike tiltak måtte fullføres parallelt og gradvis på en rekke områder. Visse tiltak impliserer en endring av Roma-traktaten, de for dette nødvendige forberedelser må avsluttes allerede i den første etappe. De nåværende bestemmelser gjør det likevel mulig å gjøre betydelig fremgang.

Den første etappe skal begynne 1. januar 1971 og være gjennomført innen en bestemt frist. Fra et teknisk synspunkt synes et tidsrom på tre år å være passende. Denne etappe skal ha som formål å gjøre de fellesskaplige virkemidler stadig operasjonelle og å markere opptakten til en fellesskaplig individualitet innenfor det internasjonale monetære system.

Den første etappe kan ikke betraktes som et mål i seg selv. Den er uløselig fra den samlede økonomiske og monetære integrasjonsprosess. Den må således startes opp med et fast forsett om å komme frem til den endelige målsetting.

Denne første etappe må omfatte en styrking av konsultasjonsprosedyrene i henhold til metoder som ennå gjenstår å bestemme. Medlemsstatenes budsjettpolitikk blir å føre som funksjon av fellesskaplige målsettinger. På det fiskale området blir en viss harmonisering å gjennomføre. Penge- og kredittpolitikken blir å koordinere sterkt, og integreringen av finansmarkedene blir å intensivere.

Fellesskapet vil gradvis måtte innta felles holdninger i de monetære forbindelser med tredjeland og de internasjonale organisasjoner. Særlig vil det i valutaforholdene mellom medlemslandene ikke måtte gjøres bruk av eventuelle bestemmelser som muliggjør oppmykning av det internasjonale valutakurssystem,

som tar i betraktning de forslag fremsatt av denne gruppe i sin endelige rapport og idet man deler de synspunkter som er kommet til uttrykk vedrørende de absolutt nødvendige elementer for en økonomisk og monetær unions eksistens og de konsekvenser for økonomisk politikk som en slik union impliserer.

som er seg bevisst den dype politiske betydning av gjennomføringen av den økonomiske og monetære union for fellesskapet og for de medlemsstater som utgjør det.

som ønsker å bekrefte den uomstøtelige karakter ved den handling som stats- eller regjeringssjefene besluttet å gjennomføre med sikte på opprettelsen av en økonomisk og monetær union

som tar i betraktning kommisjonens utkast,

som tar i betraktning forsamlingens uttalelse.

Vedtar denne resolusjon:

For samtidig å sikre en tilfredsstillende vekst, den fulle sysselsetting og stabiliteten innen fellesskapet, og bøte på den strukturelle og regionale ulikevekt som kommer til uttrykk der, og å styrke dettes bidrag til det internasjonale økonomiske og monetære samarbeidet og således å oppnå et stabilitets og vekstens fellesskap, uttrykker rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer sin politiske vilje til å skape i løpet av de ti kommende år en økonomisk og monetær union og det i henhold til en etappeplan som begynner den 1. januar 1971.

De tiltak som blir å fullføre skal gjøre det slik at fellesskapet ved slutten av denne prosess:

1) Utgjør en sone innenfor hvilke personer, varer, tjenester og kapital vil sirkulere fritt, og uten konkurransereguleringer. Uten at det medfører strukturell og regional ulikevekt og under egnede forhold som

gjør det mulig for næringslivet å utøve sin virksomhet i fellesskaplig målestokk.

2) Utgjør et monetært hele som er individualisert innenfor det internasjonale system, som er karakterisert ved total og uomstøtelig konvertibilitet mellom valutaene, eliminering av svingningsmarginene for valutakursene, ugjenkallelig fastsettelse av paritetsforholdene - noe som er absolutt nødvendige betingelser for opprettelsen av en enhetlig valuta- og som innebærer en fellesskaplig organisasjon av sentralbankene.

3) Besitte på det økonomiske og monetære område den kompetanse og det ansvar som gjør det mulig for dets institusjoner å sikre styringen av unionen. For dette formål treffes de nødvendige beslutninger om økonomisk politikk på fellesskapsnivå og den nødvendige myndighet tildeles fellesskapets institusjoner.

Fordelingen av kompetansen og ansvaret mellom fellesskapets institusjoner på den ene side og på den annen side medlemslandene skjer som funksjon av hva som er nødvendig for samholdet i unionen og for at de fellesskaplige tiltak skal være effektive.

Fellesskapets institusjoner settes istand til å utøve sitt ansvar effektivt og hurtig på det økonomiske og monetære området.

Den fellesskaplige politikk som iverksettes innen rammen av den økonomiske og monetære union er underlagt forsamlingens drøftelser og kontroll.

Den fellesskaplige organisasjon av sentralbanker søker, innen rammen av deres eget ansvar, å bidra til gjennomføringen av målsettingene om stabilitet og vekst for fellesskapet.

De prinsipper som er definert ovenfor skal anvendes på følgende områder:

Unionens interne penge- og kredittpolitikk.

Valutapolitikken vis-a-vis den ytre verden.

Politikken vedrørende det enhetlige kapitalmarked og kapitalbevegelesene til og fra tredjeland.

Budsjett-og fiskalpolitikken i dens forbindelse med stabilitet og vekstpolitikken. Hva angår budsjettpolitikken i egentlig forstand, vil bli bestemt på fellesskaplig nivå de marginer innenfor hvilke de viktigste elementer for de offentlige budsjetter må ligge, og særlig variasjonen i deres volum, omfanget av saldiene og måten disse siste finansieres og anvendes på.

De nødvendige tiltak på det strukturelle og regionale plan innen rammen av en fellesskapslig politikk som disponerer over egnede midler, for at også disse bidrar til den likevektige utvikling av fellesskapet og særlig med sikte på å løse de viktigste problemer.

Etterhvert som fremgang vil ha blitt gjort for å nærme seg en endelig målsetting, vil fellesskapslige virkemidler bli opprettet, når nødvendig for å tre i stedet for eller komplettere nasjonale virkemidler.

På alle områder vil de tiltak som blir å iverksette være innbyrdes avhengige og virke forsterkende på hverandre. Særlig vil utviklingen av den monetære samling måtte være støttet på parallell fremgang når det gjelder samordningen og senere samlingen av den økonomiske politikk.

For å oppfylle disse målsettinger, er rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer blitt enige om fra og med 1. januar 1971 å sette i gang en helhet av tiltak som blir å realisere i løpet av den første etappe med varighet på tre år.

1. Rådet vil etter forslag fra kommisjonen, fastsette bestemmelser av en slik art vedrørende en styrking av koordineringen av den kortsiktige økonomiske politikk at man sikrer at denne blir virkelig effektiv, og særlig ved hjelp av intensivering og generaliseringen av forutgående obligatoriske konsultasjoner. Ved denne koordinering av den kortsiktige økonomiske politikk vil bli tatt hensyn til retningslinjene i programmene for den mellomlange økonomiske politikk.

For dette formål er rådet blitt enig om, etter forslag fra kommisjonen som på forhånd vil ha konsultert sosialpartnerne innen rammen av den økonomiske og sosiale komite, eller eventuelt ved andre prosedyrer, å vedta de store linjer for den økonomiske politikk på fellesskapsnivået og de kvantitative retningslinjer for de viktigste elementer i de offentlige budsjetter.

Med sikte på å lette koordineringen av den økonomiske politikk, er rådet blitt enig om, etter forslag fra kommisjonen og etter uttalelser av de berørte komiteer, å treffe de nødvendige tiltak for gradvis å harmonisere virkemidlene i den økonomiske politikk, og særlig å tilnærme tidsplanene for de nasjonale budsjettprosedyrer.

For å aksellerere den effektive liberalisering av bevegeligheten for personer, varer, tjenester og kapital og den økonomiske sammenfletning, treffer rådet, etter forslag fra kommisjonen, under hensyn til en passende

likevekt beslutning om tiltak vedrørende:

De fellesskaplige regler som fastsetter de ensartede grunnlag for merverdiavgiftssystemet (MVA) slik det nevnes i rådsvedtaket av 21. april 1970.

Harmoniseringen av anvendelsesområdet, grunnlaget og oppkrevningsbestemmelsene for forbruksavgifter, særlig de som utøver en betydelig innflytelse på handelen.

Harmoniseringen av visse typer skatter som er egnet til å ha direkte innflytelse på kapitalbevegelsene innen fellesskapet, særlig harmoniseringen av fiskalordningen som anvendes på renter av verdipapirer med fast inntekt og på dividendene.

Fortsettelse av harmoniseringen av strukturen i selskapsbeskatningen.

Gradvis utvidelse av avgiftsfritak for personer ved passering av de intrafellesskaplige grenser.

Før slutten av første etappe vil rådet ta for seg studier som er utarbeidet såvel som forslag fra kommisjonen hva angår tilnærming av satsene for MVA og forbruksavgifter.

3. Med sikte på å lette kapitalens frie bevegelse vil rådet, etter forslag fra kommisjonen:

Vedta et direktiv som fastsetter på den ene side de nærmere bestemmelser for en gradvis liberalisering i henhold til hvilke emisjoner av verdipapirer på finansmarkedet vil bli tillatt uten noen diskriminering og på den annen side som eliminerer enhver forskjellsbehandling for innføring på børser av verdipapirer hvis utsteder er bosatt i andre medlemsland.

Etablere en prosedyre som forutsetter en gradvis koordinering av medlemsstatenes politikk, m.h.t. finansmarkedene.

4. Med sikte på gjennom tiltak på det regionale og strukturelle område å redusere den spenning som kan være egnet til å kompromittere gjennomføringen i tide av den økonomiske og monetære union, treffer rådet, etter forslag fra kommisjonen, beslutning om de nødvendige tiltak for et første skritt henimot en løsning av de prioriterte problemer, under hensyntagen til de indikasjoner som er gitt i det tredje program for mellomlang økonomisk politikk, særlig ved å utstyre fellesskapet med egnede midler innen rammen av de ikraftværende traktater.

5. Med sikte på å styrke koordineringen når det gjelder medlemsstatenes

penge og kredittpolitikk er rådet blitt enig om at:

De forutgående obligatoriske konsultasjoner innen valutakomiteen og sentralbankguvernørkomiteen vil bli intensivert.

Sentralbankene, innenfor grensen for deres kompetanse og innen rammen av deres eget ansvar, blir anmodet om å koordinere sin politikk innen sentralbankguvernørkomiteen, under hensyntagen til retningslinjene for den generelle økonomiske politikk som rådet vil definere: Valutakomiteen og sentralbankguvernørkomiteen i nært samarbeid fortsetter arbeidet med harmoniseringen av virkemidlene i pengepolitikken.

6. Rådet er blitt enig om at fellesskapet gradvis skal innta felles holdninger i valutaforholdene med tredjeland og de internasjonale organisasjoner. Særlig vil det i valutakursforholdene mellom medlemslandene ikke måtte gjøres bruk av eventuelle bestemmelser som muliggjør en oppmyking av det internasjonale valutasystem.

7. Rådet og medlemsstatene anmoder medlemsstatenes sentralbanker om å opprettholde, allerede fra begynnelsen av etappen og på eksperimentbasis kurssvingningene mellom fellesskapsvalutaene innenfor marginer som er snevrere enn de som følger av anvendelse av de ikraftværende marginer for dollar, ved hjelp av en samordnet aksjon overfor denne valuta.

Rådet er blitt enig om at som funksjon av omstendighetene og de resultater som konstateres når det gjelder harmonisering av den økonomiske politikk, vil nye tiltak kunne treffes, som vil bestå i overgangen fra en de facto ordning til en rettslig ordning i intervensjonene i fellesskapsvalutaer og m.h.t. suksessive innsnevringene av svingningsmarginene mellom fellesskapsvalutaene. Sentralbankguvernørkomiteen vil avlegge rapport to ganger pr. år til rådet og kommisjonen om hvordan sentralbankenes samordnede tiltak på valutamarkedet fungerer, såvel som om hensiktsmessigheten av å treffe nye tiltak på dette området.

8. Rådet anmoder valutakomiteen og sentralbankguvernørkomiteen om å utarbeide, i nært samarbeide, senest innen 30 juni 1972, en rapport om organiseringen av, funksjonene og statuttene for et europeisk valuta-samarbeidsfond, som er bestemt for senere å integreres i den fellesskaplige organisasjon av sentralbanker forutsatt i paragraf I, 2 ovenfor for å gjøre det mulig, som funksjon av den erfaring som oppnås når det gjelder reduksjon av marginene og når det gjelder saøprdmongem av den økonomiske politikk, eventuelt å opprette dette fond i løpet av den første etappe. De stiler denne rapport til rådet og til kommisjonen.

9. For å fremme den harmoniske gjennomføring av planen for den økonomiske og monetære union og for særlig å sikre den nødvendige parallellitet mellom de økonomiske tiltak og de monetære bestemmelser og de monetære tiltak, vil gyldigheten av de monetære bestemmelser, d.v.s. punkt III 7 og 8 og varigheten for anvendelsen av den mellomlange finansielle bistandsordning være på fem år fra og med begynnelsen av den første etappe. Etter enighet om overgangen til den andre etappe, vil de ovennevnte bestemmelser forbli i kraft.

Rådet tar til etterretning at kommisjonen vil fremlegge for det før den 1. mai 1973:

På den ene side, en melding med status over den fremgang som er gjort i løpet av den første etappe, under hensyntagen til den parallellitet som må respekteres mellom koordineringen av den økonomiske politikk og fremgangen på det monetære område innen fellesskapet.

På den annen side, en rapport, etablert i samarbeid med de berørte konsultative komiteer, om fordelingen av den kompetanse og det ansvar mellom fellesskapets institusjoner og medlemsstatene som en økonomisk og monetær unions gode virke nødvendiggjør, særlig med hensyn til konjunkturpolitikken, penge- og kredittpolitikken og budsjettpolitikken.

Rådet, og i påkommende tilfelle, representantene for medlemsstatenes regjeringer fastlegger, etter forslag fra kommisjonen, før slutten av den første etappe på tre år, de tiltak som etter overgangen til den andre etappe vil føre til den fullstendige gjennomføring av den økonomiske og monetære union, og det

enten på grunnlag av traktatens eksisterende bestemmelser

eller på grunnlag av art. 235

eller også på grunnlag av traktatens art. 236.